

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Quis sit Ordinarius valens assistere Matrimonio, & assistendi licentiam
concedere. §. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

qui est in possessione delegandi, tametsi verum titulum non labeat. Argum. Texus in Authent. de Tabellionib. seu Nouel-
la 44. capite 1. in fine, ibi Documentis proper uitilitatem contrabandum non infirmans, quippe uitilitati publica maxima expedit, ne gesta ab eo qui communiter potens existimatur inuidia sit, cum Respublica defectum supplice posse.

10. Illud vero est certum, si Parochus beneficium paro-
chiale obtinuit inuidia tamen: quia excommunicatus, vel irregularis erat, vel si validè obtinuit, postea fuit illo titulo priuatus, vel à iure, vel per sententiam, sed non beneficio spoliatus fuisse communi errore vulgi putantes probabiliter ipsum verum Parochum esse, tam matrimonium, quām alia gella per ipsam validā fuisse: iuxta leg. Barbarius Philip-
pus, & de officio presor. Et cap. insatis, 3. queſt. 7. Et pluribus comprobatur Henr. lib. 1. cap. 3. num. 4. Rodr. 1. sum. cap.
11. num. 8. Sanch. dif. 22. num. 5. 1. 3. 6. & 9. Gutier. cap. 62.
num. 26. & 27. Ios namque proper vitanda scandala, gravitatis inconvenientia, qua ex nullitate adūlūm orri possunt tribus potestantur, qui communiter habent iurisdictionem existimantur. Quod verum est tametsi à cooperatoribus inhabilitas cognoscatur, quia singularis scientia communem eum non impedit, ob quem iurisdictione conceditur. Argum. leg. nam ad ea, ff. de legib. Ut notauit Sanch. dicta dif. 21. num. 42. Gutier. cap. 62. num. 26.

11. Ex qua doctrina inferes validē matrimonio assistere sacerdotem, cui Parochus veibus tantum abscē intentione hecnam assistendi concedit, quia adeo communis error, cum nullitas viruli occulta sit, ut aduersus Pet. de Ledelm. 9. art. 5. pur. 3. dub. 4. column. 2. tradit Sanch. dicta dif. 22. num. 62. Gutier. cap. 62. num. 28. Quinimō valere matrimonium, eto vero sacerdoti non sit, sed tantum communiter existimans quia licet Parochus non possit licentiam assistendi sacerdoti concedere; at ea concessa adeo viruli præsumptus scilicet licet, & insuper communis error, ob quem Ecclesia defectum iure humano inductum supplet, ut optimè Sanch. num. 27. Gutier. cap. 62. num. 26.

§. XI.

Quis sit Ordinarius valens assistere matrimonio, & assistendi licentiam concedere?

- 1 Qui sit Ordinarius ex recepta omnium sententia.
- 2 Vicarium generalem seculiā speciali consuetudine negant plures esse Ordinarium.
- 3 Verius est oppositum.
- 4 Soluuntur opposita fundamenta.

1 Conveniunt omnes Episcopum, vel Archiepiscopum in sua diocesi esse Ordinarium, non tamen comparatione subditorum Suffraganeorum, quia comparatione hominum Ordinarius non est nisi in causis suis, vt decidi-
tur caput pastoralis in princ. de officio Ordinarii. Causas autem speciales sunt, Primo, si acu visitator Suffraganeos; etenim
tempore Ordinarius censeatur, teste Henr. lib. 19. c. 13.
num. 3. Sanch. lib. 3. dif. 28. n. 3. & 4. Sanc. 1. 4. in 3. p. dif. 25.
fili. 1. num. 1. 4. Coninch. de matr. dif. 27. num. 17. Secundo ex-
tra tempus visitationis, denegata ab Episcopo licentia, fuerit
causa ad Archiep. copum per appellationem devoluta:
runt enim causa cognita, & sententia prolat, cui locus ap-
pellacionis non sit, potest enim matrimonio assistere, vel licen-
tiam concedere, sicut resoluunt Spinio de Teflam glof. 15. n. 3. 9.
Legura director, iudic. Ecclesiast. p. cap. 1. 5. num. 10. alii rela-
tis Sanch. lib. 3. dif. 28. num. 4. Gutier. de matr. cap. 66. num. 3. Deinde censeatur Ordinarius Cardinalis respectu subditorum Ecclesie sui tituli, quia habent iurisdictionem quasi Episco-
palium ex Texu in cap. bis quo de maior. & obediens. Et tra-
duo Naunat, lib. 4. cap. 1. iii. de spousal. cons. 1. 7. alias it. de
clandestina desponsat. cons. 1. 1. num. 1. Sanch. dicta dif. 28. n. 7.
Gutier. c. 6. n. 9. Item sunt Ordinarii omnes Legati Pontificis
in Provincia sua legationis, possunt enim quidquid potest
Episcopus, ut probat Sanch. num. 8. Gutier. num. 10. Et lib. 1.
canon. q. 11. n. 6. Coninch. dif. 1. dub. 1. num. 16. Praterea
conci. Ordinarii capitulum Sede vacante, seu eius Vicario
resoluunt Coninch. num. 17. Gutier. dicto c. 66. n. 5. Sanch.
lib. 3. dif. 28. n. 6. Gutier. c. 66. num. 6. Denique omnes
illi qui iurisdictionem quasi Episcopalem habent comparatione
subditorum Ordinarii censeantur, ut bene comprobatur Sanch. Gutier. Coninch. loc. alleg.

2. Superest difficultas de Pronsore, seu Vicario generali
Episcopi, An seclusa speciali commissione possit matrimonio
assistere, & sacerdoti licentiam concedere? Negant Sotus in
4. d. 28. q. 4. art. 3. vers. circa confessio. Anton. Gomez in bul-
la crucifixa c. 4. circa 4. quaq. numero 21. Mouentur, quia Vi-

carius instituitur ab Episcopo, ab eoque recipit iurisdictionem
pro libito Episcopi restringendam, vel ampliandam. Ordinarius
autem a supremo Princeps scilicet Pontifice, vel Rege, si
secularis sit iurisdictionem recipit, constat ex c. a. iudicibus.
2. q. 1. & docet Glosa in c. 2. verba, constituta, Ne Prelati vices
suas. Secundū. Vicarius vices Episcopi gerit, c. Romana initio
de appellat. In 6. ibi, etiam vices supplendo cognoscit. At Ordinarius non vices alius gerit, sed officio proprio fungitur,
lege 1. q. qui mandatum, ff. de officio eius cui mandatum est
iurisdiction. Tertius morte Episcopi iurisdictione Vicarii per-
petrat: at ordinaria iurisdictione mortuo instituente perseuerat, se-
cūs delegata. capite 4. queſt. 7. capite 6. queſt. 1. capite 1. de officio
deleg.

3. Nihilominus dicendum est nomine Ordinarii Vicarum generalem Episcopi, & Capituli sede vacante comprehendendi, eo quod Vicarius generalis Episcopi unum tribunal
cum Episcopo, & namque iurisdictionem constitutus, ex cap.
Romana de appellatione, in c. 8. c. 2. de confusione in 6. idem
que de Vicario Episcopi ad Episcopum non est appellatio, ut
ex eiusdem Textibus constat, nisi in causis, quae ex speciali com-
missione Vicario conceduntur, & in quibus ipse est delegatus.
Quod si officia ex vicariatus solidam habete iurisdictionem
in causis civilibus, & contentioſis, c. 2. de officio Vicarij 6. queſt
non videat esse afflictione matrimonialis, & forte ob hanc
rationem inquit Conc. Trident. sess. 24. c. 20. de reformat. cogni-
tionem causarum matrimonialium ad solū Episcopum perti-
nere tacitè eius Vicarium excludens: Respondet negando Vicarum
habere tantum iurisdictionem in causis civilibus, &
contentioſis, habet enim in causis spiritualibus ad administrationem
Sacramentorum pertinentibus, neque contrarium probat
Texus in dicto c. 2. de officio Vicarij, ibi enim cum dicatur tan-
tum habere iurisdictionem in causis civilibus non spiritualibus, &
matrimonialibus exclusi, sed criminalis, quas ex vicariatus
iudicare non potest. Neque item obest Trident. quia esto asser-
iat ad solos Episcopos pertinere causarum matrimonialium
cognitionem, non obire Vicarium excludit, oportebat namque
expresſe illum excludere, ut factum est. h. 24. c. 6. ibi eis
tantum non erit Vicarius sit permisum, sicuti annotavit Flamin.
lib. 3. de resignat. beneficiis. q. 12. n. 20. & 21. Sanch. l. 3. d. 29. n. 16.
Gutier. c. 69. n. 7. Addit etiā ex ratione vicariatus non haberet
causas matrimoniales Vicarius Episcopi cognoscere, adhuc
non iurisdictionem validē assistere matrimonio non posset, siquidem
Parochus causas matrimoniales non cognoscit, & tamen validē
assisti, & licentiam cōcedit, quia est Ordinarius. Quapropter
tenendum est Vicarium Episcopi, & Capituli, & esse Ordinarium, & prius licet, & validē matrimonio assistere, & li-
centiam alteri sacerdoti assistendi concedere, ut bene ex com-
muni sententia docuerunt Pet. de Ledelm. in sum. 1. p. de sa-
cram. marit. c. 4. concl. 1. dub. 1. Henr. lib. 11. c. 3. n. 4. Sanch.
lib. 3. dif. 29. num. 18. Gutier. canon. q. lib. 1. c. 19. n. 13. Et
tradit. de matr. cap. 66. n. 12. Et c. 69. n. 9. Coninch. dif. 27. dub. 2.
n. 17. Laym. lib. 5. sum. tradit. 10. 2. p. c. 4. n. 5. Bahil. Por. c. lib. 5. c.
11. n. 1. Gaspar Huidro dif. 5. de matr. difficult. 9. n. 12.

4. Ex his facile argumenta opposita soluuntur. Ad pri-
mum concedo pertinere ad Episcopum designare vicarium, at
eo nominato non ab Episcopo, sed à iure, supremoque capite
iurisdictionem recipit. Quod autem aliquando latorem,
ampliorē iurisdictionem habeat, id est, quia ab Episcopo
specialiter concedit potestas, & iurisdictione ultra à iure con-
cessam, quia iurisdictione si specialiter committatur huic per-
sonae quatenus talis est, est iurisdictione delegata: at si commit-
tur ratione vicariatus, ut si in litteris diceret Episcopus: huic
nostio Vicario, & Officiali concedimus &c. Aut eius iuris-
dictio ordinaria volumus, ut ad hanc, vel illam causam co-
gnoscendam extendatur; non iurisdictione non delegata, sed
ordinaria erit, ut bene comprobatur Sanch. lib. 3. dif. 29. num.
8. quia principalis iurisdictione trahit ad se minus principalem,
etiam annexam, cap. quod in dubio de consecrat. eccl. Et ex-
presse deciditur cap. translat. de conditionib. ibi Quia simul &
ab eodem, sub eadem sponsione verrupta data sunt, quod de uno
dicatur, necesse est quod de altero intelligatur. Ad secundum
respondet De legatum vices gereat delegatis in diuerso tri-
bunalib. ut Vicarius non gerat vices Episcopi in diuerso, sed
in eodem tribunali, ut constat ex dicto cap. Romana, ob quod
non concedunt appellatio à Vicario Episcopi ad Episcopum,
nisi in causis, in quibus Vicarius fuerit delegatus. Ad tertium:
quando iurisdictione ordinaria non est eadem cum iurisdictione
persecutae eo mortuo: at cum iurisdictione Vicarii eadem sit cum
iurisdictione Episcopi finitur Vicarii iurisdictione etiam quoad
negocia cepta, ut multis probat Sanch. lib. 3. dif. 30. num. 2.
& 3. Gutier. de matr. c. 69. n. 14.

Notanter dixi Vicarium generalem, ut excluderem foran-
neum; hic enim neque Ordinarius est, nec per se assistere
matrimonio potest, aut licentiam concedere, nisi ea potestas
ei fuerit specialiter commissa, ut ex communī sententia do-
ceret Sanch. d. dif. 29. n. 20. Gutier. cap. 67. n. 16. Et cap. 69.
num. 12.